

get, som nævnt, med 16 Stemmer mod 2, kan det vel nok antages at passe paa Forholdene deroppe. Det fremgaar jo imidlertid af Bemærkningerne til Lovforslaget, at det akkurat er 30 Aar siden, at Moderlovsforlaget, om jeg saa maa sige, fremkom, og Aarsagen til, at det ikke er kommet frem før, skyldes jo ikke Rigsdagen herne, men netop Forholdene og Autoriteterne paa selve Øerne. En halv Snes Aar efter, at Loven af 29de Marts 1867 var vedtagen herne, saa det jo ud til, at Lovforslaget skulde komme frem her paa Rigsdagen. Man var færdig, saavel Taksationskommissionen som Revisionsskommissionen vare færdige; men saa staa der jo i Motiverne, at der fra kompetent Side — det nævnes i øvrigt ikke fra hvilken Side — gjordes saa kraftige Indvendinger mod de foretagne Taksationsforretninger, at det hele maatte begyndes forfra, og det har, som sagt, taget 20 Aar. Nu er det gaaet frem og tilbage mellem Autoriteterne deroppe og Ministeriet herne, saa at det nu først foreligger for Rigsdagen her. Da vi nu alligevel have et Udvalg over de færøiske Forhold, vilde det nok være rigtigst, at det bliver henvist hertil, inden Forslaget vedtages.

R. Clausen: Ja, det er ikke for at tale om den foreslaaede Ordning, at jeg begærer Ordet; det er ikke saa let for os herne at dømme om færøiske Statterforhold. Det kan jo dog nok se ud, synes mig, som om der er gjort temmelig stor Forskel paa benificerede Jordegods og andet almindeligt Jordegods med Hensyn til Skatter. Jeg vilde nærmest spørge den højtærede Justitsminister om, hvorledes det bliver muligt for Fremtiden at staffe Balance i de færøiske Forhold. Færøerne staa jo paa Finansloven, saa vidt jeg kan skønne, med en Merudgift af 46,194 Kr. 84 Øre. Paa § 20 er der nemlig en Udgift af 68,748 Kr. 44 Øre, paa § 21 13,224 Kr. og paa § 26 3,500 Kr. Det er altsaa en samlet Udgift af 85,472 Kr. 44 Øre. Indtægten er paa § 8 39,277 Kr. 60 Øre. Derved fremkommer der et Understud af 46,194 Kr. 84 Øre. Jeg synes, det er lidt betænkeligt, at Underbalancen bestandig bliver ved at være saa stor, ja endogsaa stiger. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at der ved dette Lovforslag kunde blive raadet Bod derpaa, eller om det maasse kunde gøres paa en anden Maade.

Justitsministeren (R. u. m. p.): Jeg skal meget anbefale det høje Ting den Selvfornægtelse at lade dette Lovforslag passere uden

†

Udvalg. Jeg siger dette, fordi jeg gerne vilde glæde Færingerne med, at denne Lov kom igennem i denne Samling. Dette er nemlig nødvendigt, for at den ny Matrikulering kan træde i Kraft i dette Aarhundrede; den maa ellers vente til ind i næste Aarhundrede. Det er jo ikke saa underligt, at man gerne snarest vil have Sagen igennem, thi det foreliggende Forslag er jo Resultatet af særdeles mange Aars Arbejde. Sagen blev i 1878 tillige med det ved en Taksation af Øernes samtlige Jorder, som fandt Sted i 1868—72, forelagt Lagtinget efter en stedfunden Revision af Taksationsarbejdet, og Lagtingets Betænkning gik ud paa, at Arbejdet var tjenligt som Grundlag for Skyldføtningen. Der gik imidlertid et længere Tidsrum, vistnok henad 10 Aar, inden man kunde komme videre. Grunden hertil var den, at en meget anset Sghslemmand deroppe gjorde Indvendinger mod den Plan, hvorefter Arbejdet var udført, og dette vakte en vis Opsigt, da hans Anker ved første Øjeblik syntes at være ret begrundede og rigtige. Sagen blev derfor tagen op paa ny, og gennem 10 Aars Arbejde kom man saa til det Resultat, at det Grundlag, hvorpaa Arbejdet var udført, var godt; i alt Fald kunde man ikke paavise nogen bedre Vej. Nu er det da, at man gerne vil have et endeligt Resultat. Lovforslaget er udarbejdet i Overensstemmelse med Lagtingets Vedtagelse. Man har kun i Ministeriet, hvad der er ret sædvanligt, for Tydelighedens Skyld foretaget nogle Smaaændringer. Dertil høre de to, der bleve anholdte af den ærede Landstingsmand for Færøerne. Den ene af disse Smaaændringer var foretaget, for at Statskatterne kunde komme ind i nogenlunde rimelig Tid. Man havde af Hensyn hertil foreslaaet, at Sghslemmanden, saa snart Forfaldstiden kom, „uopholdelig“ skulde indtræde dem. Den ærede Landstingsmand var betænkelig ved dette Ord „uopholdelig“, og det blev saa rettet til, at Sghslemmanden skulde gøre det inden 1ste November. Det nævnte ærede Medlem og jeg bleve enige herom, og det er jo for øvrigt ikke et Spørgsmaal, hvorpaa der ligger nogen synderlig Vægt. Den anden Smaaændring angik Førelsen af Fortegnelsen over de til enhver Tid eksisterende Lodsejere, altsaa Skatteyderne. Denne skal aarlig udarbejdes af Sghslemmanden efter Oplysning fra Sognekommunerne. Ministeriet foreslog, at disse skulde indsendes fjerdingaarsvis, medens Lagtinget havde sagt: een Gang om Aaret. Dette blev ført tilbage til Lagtingets Vedtagelse, idet der dog blev fastsat et Tidspunkt, til hvilket disse Oplysninger skulde være inde. Disse to